

Sygn. akt: I Ns 362/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Janusz Przepióra

Protokolant: Anna Mosoń

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2017 r. w Gorlicach na rozprawie

sprawy z wniosku T. Z.

z udziałem A. Z. (1)

o zniesienie współwłasności

postanawia:

I. ustalić, że przedmiotem zniesienia współwłasności jest nieruchomości położona w gminie M., obręb M. oznaczona jako działka nr (...) o powierzchni 0,4125 ha objęta księgą wieczystą nr (...),

II. ustalić, że zgodnie z mapą z projektem podziału sporządzona przez geodetę uprawnionego P. G. wpisaną do Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego Starosty (...) pod nr (...) działka nr (...) podzieliła się na działki nr (...) o powierzchni 0,3017 ha oraz nr (...) o powierzchni 0,1108 ha, a oznaczenie działki nr (...) anuluje się,

III. dokonać zniesienia współwłasności w ten sposób, że przyznać na wyłączną własność A. Z. (1) c. Z. i B. działki nr (...) o powierzchni 0,3017 ha oraz nr (...) o powierzchni 0,1108 ha,

IV. zasądzić od uczestniczki A. Z. (1) na rzecz wnioskodawcy T. Z. spłatę w kwocie 158 500 zł (sto pięćdziesiąt osiem tysięcy pięćset złotych) płatną w terminie 1 roku i 6 miesięcy od prawomocności postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności,

V. nakazać wypłacić ze Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w G.) na rzecz adwokata T. G. kwotę 4.428 zł (w tym 828 zł podatku VAT) tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną uczestniczce A. Z. (1) z urzędu,

VI. nakazać ściągnąć od wnioskodawcy T. Z. do Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Gorlicach) kwotę 396,30 zł tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego wyłożonych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa,

VII. nakazać ściągnąć od uczestniczki A. Z. (1) do Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w G.) kwotę 4068,23 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów opinii biegłego oraz kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu wyłożonych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa,

VIII. w pozostałym zakresie nieuiszczonymi kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa,

IX. orzec, że wnioskodawca i uczestniczka we własnym zakresie ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

SSR Janusz Przepióra

ZARZĄDZENIE

(...)

- (...)

(...)

Sygn. I Ns 362/15

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 25 sierpnia 2017r.

Wnioskiem z dnia 24 kwietnia 2015r. wnioskodawca T. Z. wniósł o zniesienie współwłasności nieruchomości położonej w M. objętej KW (...) i (...) oraz nieruchomości położonej w K. objętej KW (...) w ten sposób, aby w/w nieruchomości Sąd przyznał na wyłączną własność uczestnicze ze splatą na rzecz wnioskodawcy, ewentualnie przez dokonanie ich podziału cywilnego, a także o zasądzenie od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wniosku wskazał, że strony są współwłaścicielami przedmiotowych nieruchomości w udziałach po 1/2 części. Wnioskodawca nie jest zainteresowany żadną z nieruchomości i nie chce pozostawać z uczestniczką we współwłasności.

W odpowiedzi na wniosek z dnia 08 czerwca 2015r. uczestniczka A. Z. (1) przyłączyła się do meritum wniosku T. Z. o zniesienie współwłasności w/w nieruchomości, kwestionując jednocześnie sposób wyjścia ze współwłasności zaproponowany przez wnioskodawcę. Wniosła o dokonanie zniesienia współwłasności poprzez przyznanie na jej rzecz części działki w M. zabudowanej dwoma drewnianymi domami i działki nad K., wnioskodawcy zaś działki w M. zabudowanej budynkiem mieszkalnym oraz lasu w M.. Dodatkowo uczestniczka wniosła o zwolnienie jej z kosztów sądowych z uwagi na trudną sytuację finansową.

W piśmie procesowym z dnia 20 sierpnia 2015r. wnioskodawca podniósł, iż nie jest zainteresowany otrzymaniem nieruchomości, a jedynie splatą z jej wartości. Nadto poinformował, iż strony podjęły próbę sprzedaży części wspólnych nieruchomości i podziału kwot uzyskanych z ich sprzedaży.

Postanowieniem z dnia 28 września 2015r. Sąd zwolnił uczestniczkę od opłat sądowych w 1/2 części oraz od wydatków w 1/4 części.

W piśmie procesowym z dnia 19 listopada 2015r. wnioskodawca wskazał, iż strony sprzedały działkę nr (...) położoną w M., wobec czego cofa wniosek o zniesienie współwłasności w tym zakresie. Nadto wniósł o podział cywilny pozostałych nieruchomości.

W odpowiedzi na powyższe uczestniczka podtrzymała wniosek w części dotyczącej przyznania jej części działki położonej w M. z dwoma drewnianymi domami oraz działką nad K. wnosząc jednocześnie o sprzedaż nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym w M. i podział środków uzyskanych ze sprzedaży. Dodatkowo wniosła o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu.

Postanowieniem z dnia 26 stycznia 2016r. Sąd ustanowił dla uczestniczki adwokata z urzędu.

Pełnomocnik uczestniczki pismem procesowym z dnia 15 marca 2016r. wniósł o zniesienie współwłasności nieruchomości stanowiących przedmiot wniosku poprzez ich przyznanie w całości na rzecz uczestniczki, przy jednoczesnym przejściu przez wnioskodawcę zobowiązania wobec banku w kwocie 80.000 zł.

Pismem procesowym z dnia 09 września 2016r. pełnomocnik wnioskodawcy nie wyraził zgody na przedstawioną propozycję zniesienia współwłasności. W piśmie procesowym z dnia 10 listopada 2016r. wniósł o licytacyjne zbycie

nieruchomości, na co uczestniczka nie wyraziła zgody. Uczestniczka podtrzymała wniosek o przyznanie na jej rzecz nieruchomości w M. po ustaleniu jej wartości przez biegłego sądowego oraz zobowiązała się do spłaty pozostałej części kredytu bankowego. Wskazała nadto, iż działka położona w K. została sprzedana przez strony postępowania.

Podczas rozprawy w dniu 22 sierpnia 2017r. pełnomocnik wnioskodawcy podtrzymał swoje stanowisko wnosząc o dokonanie podziału cywilnego nieruchomości oraz sprzedaż licytacyjną działek stanowiących przedmiot wniosku.

Pełnomocnik uczestniczki wniósł o przyznanie na wyłączną własność uczestniczki nieruchomości stanowiącej przedmiot wniosku oraz zasądzenie od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy spłat po 2000 zł miesięcznie poczynając od dnia 01.12.2018r. , pierwsza rata do dnia 15.12.2018r. a dalsze co miesiąc do 15 dnia każdego miesiąca. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestniczce z urzędu, które nie zostały uiszczone w całości ani w części.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dacie złożenia wniosku o zniesienie współwłasności wnioskodawca T. Z. w udziale 1/2 części oraz uczestniczka postępowania A. Z. (1) w udziale 1/2 części byli współwłaścicielami nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) o pow. 1,2736 ha położoną w M. objętą KW (...), działkę nr (...) o pow. 0,4125 ha zabudowaną budynkiem mieszkalnym oraz dwoma budynkami drewnianymi położoną w M. objętą KW (...) oraz działkę nr (...) o pow. 0, (...) położoną w K. objętą KW (...). Uczestniczka A. Z. (1) wraz mężem A. Z. (2) nabyli na podstawie umowy sprzedaży z dnia 19 stycznia 2011r.(...)przysługujące im prawo własności nieruchomości w udziałach po 1/2 części. Współwłasność uczestniczki A. Z. (1) wraz z A. Z. (2) powstała przed ich ślubem w październiku 2012r. Również przed ślubem uczestniczka wraz z A. Z. (2) zabudowała działkę (...) położoną w M. budynkiem mieszkalnym murowanym wraz z garażem, budynkiem drewnianym letniskowym oraz budynkiem drewnianym gospodarczym. Na budowę przedmiotowych nieruchomości A. Z. (2)

zaciągnął kredyt w łącznej wysokości 140 000 zł, który uczestniczka podpisała w celu zabezpieczenia. A. Z. (1) zamieszkiwała wraz z mężem częściowo w Ł., częściowo w M.. W grudniu 2013r. A. Z. (2) wyprowadził się od uczestniczki, która zamieszkała wówczas w Ł. w mieszkaniu otrzymanym w drodze spadku po swojej matce. Do października 2015r. mąż uczestniczki spłacał wcześniej zaciągnięty kredyt do kwoty 65 000 zł. Od tego momentu uczestniczka spłaca pozostałe raty kredytu. Planowany termin spłaty kredytu to listopad 2018r. W 2016r. miał miejsce rozwód uczestniczki A. Z. (1) z A. Z. (2). Uczestniczka A. Z. (1) zamieszkuje obecnie w Ł.. Prowadzi własną działalność gospodarczą jako psycholog osiągając z tego tytułu dochody w wysokości 3000 zł – 3500 zł miesięcznie. Posiada majątek w postaci działki położonej w C. pod Ł. oraz samochód S. z 1999r. Były mąż uczestniczki jest marynarzem. Swoją część w nieruchomości w M. oraz K. podarował swojemu bratu. Wnioskodawca T. Z. nabył przysługujący mu udział w nieruchomości od brata A. Z. (2) na podstawie umowy darowizny z dnia 24 czerwca 2014r. (...)

/dowód: odpis z KW (...) k. 6-15, odpis z KW (...) k. 16-32, odpis z KW (...) k. 33-41, umowa sprzedaży z dnia 19.01.2011r. (...)k. 30-32 w aktach (...), umowa darowizny z dnia 24.06.2014r.(...)w aktach (...), wyciąg z konta wraz z rozliczeniem kredytu – k. 61-62, k. 130, protokół przesłuchania uczestniczki z dnia 22.08.2017r. 00:29:45-01:01:01/

Strony postępowania na podstawie umowy sprzedaży z dnia 28.08.2015r. nr Rep. A: (...) dokonały sprzedaży nieruchomości położonej w M. stanowiącej działkę nr (...) o pow. 1,2736 ha objętą KW (...) na rzecz S. B.. W związku z powyższym wniosek o zniesienie współwłasności w zakresie w/w nieruchomości został cofnięty.

/dowód: umowa sprzedaży z dnia 28.08.2015r. rep. A: (...) w aktach (...)k.42-44, protokół przesłuchania uczestniczki z dnia 22.08.2017r. 00:29:45-01:01:01/

Umową sprzedaży z dnia 10.11.2016r. rep. A: (...) strony postępowania dokonały zbycia nieruchomości położonej w K. stanowiącej działkę nr (...) o pow. 0,0649 ha objętą KW (...) na rzecz W. Ż. i M. Ż.. Jednocześnie cofnęły wniosek dotyczący zniesienia współwłasności w/w nieruchomości.

/dowód: umowa sprzedaży z dnia 10.11.2016r. rep. A: (...) w aktach (...) k. 81-83, protokół przesłuchania uczestniczki z dnia 22.08.2017r. 00:29:45-01:01:01/

W wyniku zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy M. zatwierdzonego Uchwałą nr (...) Rady Gminy M. z dnia 27 kwietnia 2010r. działka nr (...) położona w M. uległa podziałowi na działki (...) o pow. 0,3017 ha i (...) pow. 0,4125 ha.

/dowód: mapa z projektem podziału nieruchomości wraz z decyzją Wójta Gminy M. GK. (...).5.2016 – k. 146-148/

W toku niniejszego postępowania dopuszczony został dowód z opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego Z. Z. (2). Biegły Z. Z. (2) w sporządzonej przez siebie opinii pisemnej określił ostatecznie wartość nieruchomości objętej wnioskiem tj. działek nr (...) położonych w M. wraz z zabudowaniami objętych KW (...) na kwotę łączną 317.000 zł. Uzasadniając poczynione ustalenia biegły wyjaśnił, iż przedmiotowa nieruchomość gruntowa zabudowana jest budynkiem mieszkalnym w trakcie realizacji, a także budynkami drewnianymi, na które brak jest transakcji porównywalnych, w związku z czym do określenia ich wartości zastosował podejście kosztów, metodę kosztów odtworzenia, realizowaną za pomocą techniki wskaźnikowej.

/dowód: opinia pisemna biegłego rzeczoznawcy majątkowego k. 158-176/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wszechstronnej analizy akt sprawy, na które złożyły się dokumenty wskazane i opisane w treści, a nadto zeznania uczestniczki A. Z. (1), którym Sąd dał wiarę jako spójnym, rzeczowym i logicznym w tym zakresie, w jakim pozostają one zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym sprawy. Ponadto Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego Z. Z. (2), której wnioski końcowe uznały także strony. Opinia została sporządzona w sposób rzetelny, wnikliwy przez osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje, a nadto bezstronną. Zebrane dowody, w świetle stanowisk stron niniejszego postępowania, zasługiwały na danie im wiary i stanowiły wystarczającą podstawę do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Przepisy kodeksu cywilnego regulujące kwestię zniesienia współwłasności przewidują trzy sposoby zniesienia współwłasności: a) fizyczny podział rzeczy, b) przyznanie całej rzeczy jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych, c) sprzedaż rzeczy stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego i podział sumy uzyskanej ze sprzedaży.

Wskazać należy, iż przepisy kodeksu postępowania cywilnego preferują przeprowadzenie podziału na podstawie zgodnego wniosku uczestników postępowania. Przy braku jednomyślności podstawowym sposobem jest dział w naturze (art. 211 k.c.), w myśl zaś art. 212 § 2 k.c., rzecz, która nie daje się podzielić, może być przyznana stosownie do okoliczności jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych albo sprzedana stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Jeżeli zatem określony przedmiot nie daje się podzielić, może on być przyznany stosownie do okoliczności jednemu ze spadkobierców z obowiązkiem spłaty pozostałych albo sprzedany. Oba te sposoby działu spadku należy uznać za równorzędne. Jednakże przyznanie przedmiotu spadkowego jednemu ze spadkobierców uzależnione jest od wyrażenia przez niego zgody. Jeżeli żaden ze współspadkobierców nie wyrazi zgody na przyznanie mu przedmiotu spadkowego, Sąd jest zobowiązany do zarządzenia jego sprzedaży (post. SN z 4.11.1998 r., II CKN 347/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 8), bowiem sąd nie może przyznać określonego przedmiotu danemu spadkobiercy wbrew jego woli (uchwała SN z 7.1.1970 r., III CZP 92/69, OSNC 1970, nr 10, poz 174.). Pomimo brzmienia tego przepisu, wskazującego na równorzędność tych dwóch sposobów podziału, zniesienie współwłasności przez sprzedaż rzeczy wspólnej jest traktowane jako sposób ostateczny. Znajduje on zastosowanie w wypadku złożenia przez wszystkich współwłaścicieli zgodnego wniosku co do takiego sposobu zniesienia współwłasności, a także pomimo braku takiego wniosku - gdy żaden ze spadkobierców nie wyraża zgody na przyznanie mu rzeczy w naturze (por. postanowienie SN z dnia 4 listopada 1998 r., II CKN 347/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 108) bądź też żaden ze współwłaścicieli lub ten, który wyłącznie ubiega się o przyznanie mu wspólnej rzeczy, nie byłby w stanie

ponieść ciężaru spłat (por. postanowienie SN z dnia 12 kwietnia 2001 r., II CKN 658/00, OSNC 2001, nr 12, poz. 179). Sprzedaży zarządzanej przez sąd dokonuje się stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego (art. 1066-1071 k.p.c.) w trybie postępowania egzekucyjnego (w drodze licytacji).

Celem zniesienia współwłasności jest podział rzeczy, likwidujący pomiędzy współwłaścicielami stosunki prawne wynikające ze współwłasności.

Zgodnie z przepisem art. 622 kpc w toku postępowania o zniesienie współwłasności sąd powinien nakłaniać współwłaścicieli do zgodnego przeprowadzenia podziału, wskazując im sposoby mogące do tego doprowadzić (§ 1). Gdy wszyscy współwłaściciele złożą zgodny wniosek co do sposobu zniesienia współwłasności, sąd wyda postanowienie odpowiadające treści wniosku, jeżeli spełnione zostaną wymagania, o których mowa w dwóch artykułach poprzedzających, a projekt podziału nie sprzeciwia się prawu ani zasadom współżycia społecznego, ani też nie narusza w sposób rażący interesu osób uprawnionych (§ 2).

Żądanie dokonania podziału przedmiotu współwłasności w sposób uzgodniony wspólnie przez współwłaścicieli może zostać zamieszczone we wniosku o wszczęcie postępowania o zniesienie współwłasności bądź w późniejszym zgodnym oświadczeniu pisemnym lub ustnym. Zgoda wszystkich współwłaścicieli na określony sposób podziału powinna być wyrażona, jak wynika z orzecznictwa, w sposób wyraźny (por. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 1 lutego 1961 r., II CR 936/60, OSNC 1962, nr 4, poz. 132; uzasadnienie postanowienia SN z dnia 6 lutego 2002 r., V CKN 803/00, LEX nr 54351).

Kontrola pod kątem, czy zgodny wniosek nie narusza prawa lub zasad współżycia społecznego, powinna być przeprowadzona przez sąd z urzędu, gdyż chodzi tu o wzgląd na element publicznoprawny.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, iż strony ostatecznie nie porozumiały się co do sposobu zniesienia współwłasności przedmiotowej nieruchomości, albowiem pełnomocnik wnioskodawcy podtrzymał wniosek o sprzedaż licytacyjną działek (...), na którą nie wyraziła zgody uczestniczka wnioskująca o przyznanie przedmiotowych nieruchomości na jej wyłączną własność ze spłatą na rzecz wnioskodawcy.

Uwzględniając żądanie uczestniczki Sąd orzekł o zniesieniu współwłasności poprzez przyznanie na wyłączną własność A. Z. (1) działki nr (...) o pow. 0,3017 ha oraz działki nr (...) o pow. 0,1108 ha objętych KW (...).

W obliczu stanowisk wyrażonych przez strony, biorąc pod uwagę opinię biegłego z zakresu szacowania nieruchomości, jak również całokształt ustalonych okoliczności sprawy, Sąd doszedł przekonania, iż w odpowiednim stopniu interesy wnioskodawcy i uczestniczki postępowania zapewni przyznanie prawa własności nieruchomości opisanych w pkt. I i II postanowienia uczestniczce, przy jednoczesnej spłacie udziału wnioskodawcy, co uwzględnia stanowisko uczestniczki i nie sprzeciwia się prawu oraz zasadom współżycia społecznego.

W ocenie Sądu brak było podstaw do uwzględnienia wniosku wnioskodawcy o zniesienie współwłasności przez zarządzenie sprzedaży licytacyjnej, albowiem poza wszelką wątpliwością pozostaje fakt, iż taki sposób zniesienia współwłasności możliwy jest jedynie za zgodą wszystkich stron postępowania, a także pomimo braku takiego wniosku - gdy żaden ze spadkobierców nie wyraża zgody na przyznanie mu rzeczy w naturze bądź też żaden ze współwłaścicieli lub ten, który wyłącznie ubiega się o przyznanie mu wspólnej rzeczy, nie byłby w stanie ponieść ciężaru spłat. Uczestniczka zaś nie wyraziła zgody na takie rozwiązanie i domagała się przyznania nieruchomości na jej rzecz.

Ustalony w niniejszej sprawie sposób zniesienia współwłasności łączył się z potrzebą dokonania rozliczeń pomiędzy stronami postępowania. Stosownie do treści art. 212§ 1 i 2 k.c. jeżeli zniesienie współwłasności następuje na mocy orzeczenia sądu przez podział rzeczy lub też przyznanie jej jednemu ze współwłaścicieli, to jednocześnie nakładany jest obowiązek dopłaty celem wyrównania wartości przysługującego udziału, bądź też spłata pozostałych. Tak więc współwłaściciel, któremu nie przyznano własności rzeczy wspólnej uprawniony jest z mocy ustawy do żądania spłaty stanowiącej równowartość całego swojego udziału.

Biorąc pod uwagę powyższe w pkt. IV postanowienia Sąd zasądził od uczestniczki A. Z. (1) na rzecz wnioskodawcy spłatę w kwocie 158.500 zł. Wysokość spłaty należnej wnioskodawcy została ustalona w oparciu o przysługujący mu udział wynoszący 1/2 w majątku. Biegły sądowy oszacował wartość przedmiotowej nieruchomości na kwotę łączną 317.000 zł, stąd też udział wynoszący 1/2 w prawie własności nieruchomości odpowiada kwocie 158.500 zł, którą należało zasądzić od uczestniczki A. Z. (1) na rzecz wnioskodawcy T. Z. płatną w terminie 1 roku i 6 miesięcy od prawomocności postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności. Stosownie do art. 212§3 kc, jeżeli zostały ustalone dopłaty lub spłaty, Sąd oznaczy termin i sposób ich uiszczenia, wysokość odsetek, a w razie potrzeby sposób ich zabezpieczenia. W wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd na wniosek dłużnika może odroczyć obowiązek zapłaty rat już wymagalnych. Sama istota spłaty wskazuje na to, że termin i sposób rozłożenia na raty zależy od sytuacji materialnej zarówno uczestnika obciążonego spłatami, jak i uczestników uprawnionych do spłat. Ustalając obowiązek spłaty wartości udziału wnioskodawcy postępowania przez uczestniczkę Sąd wziął pod uwagę jej stan majątkowy, płynność finansową, ale także fakt, iż uczestniczka do listopada 2018r. będzie spłacać kredyt bankowy. W ocenie Sądu okoliczności wskazane przez wnioskodawczynię uzasadniają odroczenie płatności spłaty wobec wnioskodawcy. Uczestniczka wskazała, iż odroczenie płatności kwoty zasądzonej na rzecz wnioskodawcy umożliwi jej spłacenie dotychczasowego kredytu bankowego oraz uzyskanie kolejnego kredytu, a tym samym skuteczne zaspokojenie wierzytelności przysługującej wnioskodawcy postępowania, bez narażenia się na postępowanie egzekucyjne.

Reasumując, Sąd w oparciu o przepisy art. 210 k.c. w zw. z art. 212 § 2 k.c. orzekł jak w pkt I, II, III i IV postanowienia.

W pkt. V wyroku Sąd na podstawie §8 pkt. 6) w zw. z §2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przyznał na rzecz adw. T. G. kwotę 4.428 zł tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną uczestniczkę postępowania z urzędu.

Rozstrzygnięcie o nakazaniu pobrania nieuiszczonych kosztów sądowych w postaci wynagrodzenia biegłego pokrytego tymczasowo przez Skarb Państwa zawarte w pkt. VI i VII wyroku znajduje swoją podstawę prawną w art. 83 ust.2 w zw. z art.113 ust.1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych(tekst jedn. Dz. U. z 2010 nr 90 poz.594 ze zm.) Zgodnie z art.83 ust.2, w orzeczeniu kończącym postępowanie Sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art.113.

Zgodnie zaś z art. 113 ust. 1 i 4 ustawy z dnia z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

W zakresie kosztów postępowania Sąd rozstrzygał na mocy art. 520§1 kpc uznając, że każda ze stron winna ponieść koszty postępowania stosownie do swojego udziału, przytaczając przy tym rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w sprawie w sprawie sygn. akt III CZ 46/10 z dnia 19 listopada 2010r. zgodnie z którym, w sprawach tzw. działowych nie zachodzi przewidziana w art. 520§2 i 3 kpc sprzeczność interesów tych uczestników, którzy domagają podziału, niezależnie od tego, jako sposób podziału postulują i jakie wnioski składają w tym względzie. Sąd uwzględnił także okoliczność oraz zakres korzystania przez uczestniczkę z instytucji zwolnienia jej od kosztów sądowych. Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt. VIII i IX postanowienia.

SSR Janusz Przepióra

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)

(...)